

СВАСТИКА: МІФИ І ПОЛІТИКА

Олійник В.І., гр. МВ-10

Науковий керівник – доц. **Коршунова І.П.**
Харківський державний університет харчів та торгівлі

Поняття «свастика» викликає у сучасній європейській людині на підсвідомому рівні негативні емоції. Виникають політичні образи, що безпосередньо пов'язані з нацизмом, фашизмом, Адольфом Гітлером, Третім Рейхом тощо.

Саме цей асоціативний ряд не дозволяє адекватно сприймати стародавній феномен – свастику – людям старшого покоління, які приймали участь в бойових діях Другої Світової Війни або були народженні в ті драматичні часи. Така ж думка культивувалась протягом наступних повоєнних десятиліть і передалась в «спадщину» нащадкам.

Використання свастики, як символу Третього Рейху, наклало на цей знак своєрідне табу. Майже в усіх країнах Європи він заборонений на державному рівні як символ, що пропагує нацизм, фашизм, антисемітизм, расову дискримінацію тощо. Але, в дійсності, подібні заперечення не мають ніякого відношення до цього символу.

З давніх-давен свастика, як різновид яргічицьких знаків, активно використовувалась багатьма народами. В перекладі з грецької «свастика» – привітання, побажання успіху, благоденство. Це символ добра, вдачі, щастя та сонця. В багатьох релігійних течіях свастичні знаки сприймалися як отождєнення Божественного світла, своєрідного божественного символу. Вони супроводжували людину протягом всього життя, прикрашаючи одяг, обереги, культові речі.

Постає питання: чому і яким чином усього чотири роки війни перекреслили тисячолітню історію? Чи варто вірити забобонам і міфам відносно свастики, і чи є справедливим забороняти використання цього символу?

Поняттям «свастика» та «фашизм» необхідно надати діаметрально протилежні значення. Абсолютно неможливо уявити трактовку слова «свастика» як «Обертання Сяючих Небес» в політично му контексті, тим більше в нацистському.